

мяватъ разни животни, захванали да работятъ земята и напръднали тъй, както днесъ ги виждаме. Много други племена пъкъ и до днесъ си останали въ диво състояние. Тѣ нѣматъ държава като насъ, и не живѣятъ на постоянно мѣсто. Ходятъ или съвсѣмъ голи, или пъкъ си намѣтатъ по една кожа отъ убититѣ животни.

Тѣ обичатъ да си шарятъ тѣлата съ горѣщо желѣзо, пробиватъ си носовѣтъ, устнитѣ, ушитѣ и си закачатъ разни халки.

Никога не се кѣпятъ. Затова ги хващатъ разни болести. отъ които умиратъ, та не могатъ да се развъждатъ по много.

Всичкитѣ имъ сѣчива сж една тояга, стрѣла и брадва направена отъ изостренъ камѣкъ.

Хранятъ се съ корени и плодовѣтъ на нѣкои растения, съ бубулечки, червеи, риба и съ месото на разнитѣ животни. Ако имъ попадне бѣлъ човѣкъ (тѣ сж черни и обрасли въ косми) и него не оставятъ живъ.

Когато ще си добиватъ храна, цѣлото племе работи. Заобикалятъ отъ всички страни лѣсѣтъ, хващатъ се и образуватъ едно голѣмо колело. Влизатъ въ лѣсѣтъ най-силнитѣ мъже и почватъ да крѣщатъ. Изплашенитѣ животни почватъ да бѣгатъ. Пазачитѣ биятъ съ дървета и стрѣли, до като изгонятъ всички животни. Слѣдъ това събиратъ убититѣ животни; насѣдватъ пакъ всички и нѣколко души разпръдѣлятъ всичкото месо по равно на цѣлото племе. Месото го ядатъ сурово.

Кѣщи за живѣне нѣматъ, а се пѣхатъ въ пещеритѣ или хралупитѣ на голѣмитѣ дървета. Когато огладнеятъ, пакъ трѣгватъ задружно за